

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614010295
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2614010295.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému W. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a pokus zločinu podvodu podľa § 14 odsek 1 k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaniach okresného prokurátora aj obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 14.12.2015 sp. zn. 1T/122/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného W. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného W. T. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 14.10.2013 v čase asi o 14.15 hod v Senici na Námestí oslobodenia pred budovou pobočky Slovenskej pošty po predchádzajúcom slovnom konflikte napadol A. Z. a to tým spôsobom, že oboma rukami schmatol za bundu A. Z. a ťahal ho vo vzdialenosti 4 - 5 metrov za príľahlý bar zv. Slon, kde ho stojaceho na chodníku opakovane 10 až 12-krát udrel rukami zovretými v päšť do oblasti hlavy, v dôsledku čoho A. Z. spadol na zem, kde viackrát kopol A. Z. do oblasti rebier a viackrát päšťami udrel do oblasti chrbta a hlavy, čím A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., N. XXXX/X, spôsobil pomliaždenie hlavy, krčnej chrbtice, pravej strany hrudníka a ľavého lakťa, opuch v spánkovej oblasti obojstranne, krvnú podliatinu ľavej strany oka, ktoré si vyžiadali následnú hospitalizáciu v NsP Skalica v dobe od dňa 14.10.2013 do dňa 18.10.2013 s celkovou dobou liečenia a práceneschopnosti do 30.10.2013 Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z., N. XXXX/X, škodu vo výške 1.610 Eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku boli poškodené strany Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30807484 a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Mamateyova 17, Bratislava, IČO 35937874, odkázané s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Zároveň napadnutým rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil obžalovanému W. T. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Senici č. k. Pv 74/11/2205 - 101 zo dňa 09.12.2014 pre pokus zločinu podvodu podľa § 14 odsek 1 k § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe,

že dňa 03.03.2006 o 10.00 h na notárskom úrade JUDr. Vladimíra Slezáka v Senici v dedičskej veci vedenej pod spisovou značkou 7D/621/2004 po poručiteľovi M. T., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. XXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX predložil závet označený ako „moja posledná vôľa“, datovaný dňom

23.05.2004, na základe ktorého zanecháva poručiteľ celý svoj majetok svojej manželke V. T. a dňa 03.03.2006 o 10.10 h na notárskom úrade JUDr. Vladimíra Slezáka v Senici v dedičskej veci vedenej pod sp. zn. 6D/8/2005 po poručiťke V. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX, zomrelej dňa X.X.XXXX predložil ďalší závet označený ako „moja posledná vôľa,“ datovaný dňom 23.5.2001, na základe ktorého zanecháva poručiťka celý svoj dom vnučke M. T. a ďalší majetok role a lesy dcére H. G., rod. T. a synovi W. T. a zároveň z dedičstva vynecháva syna M. T. a tieto závet predložil hoci vedel, že oba závet datované dňom 23.05.2004 sú falošné a že ich poručiťelia nenapísali, pričom v prípade dedenia na základe uvedených závetov by M. T., nar. XX.XX.XXXX bytom T. XX, vznikla škoda najmenej 28.000 Eur, čo je jeho zákonný podiel na dedičstve vo výške 1/3, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmy rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov aj spôsob ich vyhodnotenia. Rozhodnutie o vine obžalovaného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona založil súd I. stupňa predovšetkým na základe svedeckých výpovedí svedkov, z ktorých bolo preukázané, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného obžalovaným, ako aj z listinných dôkazov, lekárskeho potvrdení a znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu, na základe ktorých mal preukázaný rozsah poranení poškodeného ako aj dobu ich liečenia a práceneschopnosti.

Oslobodenie obžalovaného zo skutku právne kvalifikovaného ako pokus zločinu podvodu podľa § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona rovnako odôvodnil súd I. stupňa výsledkami vyhodnoteného dokazovania. Dôvodil tým, že obžaloba sa opierala o písomznalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 125/2013 zo dňa 13.05.2013 avšak na tento znalecký posudok nie je možné prihliadať a nie je použiteľný ako dôkaz získaný zákonným spôsobom v dôsledku procesnej chyby, ktorá spočíva v tom, že uznesenie o pribratí znaleckého ústavu do konania zo dňa 13.09.2012 bolo vydané ešte pred vznesením obvinenia proti obžalovanému, obžalovanému ani jeho obhajcovi toto uznesenie nebolo vôbec doručené. Tento znalecký posudok bol vypracovaný ešte predtým, ako bolo obžalovanému pre tento skutok vznesené obvinenie, v dôsledku čoho bola obžalovanému odňatá možnosť podať opravný prostriedok proti uzneseniu o pribratí znaleckého ústavu, čo je podľa platnej judikatúry ako aj ustálenej súdnej praxe podstatná vada konania, spočívajúca v porušení práva obžalovaného na obhajobu. V prejednávanej veci súd I. stupňa preto prihliadol len na znalecký posudok podaný Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline pod č. 119/2014 zo dňa 12.05.2014, na základe ktorého nemožno obžalovaného ako pisateľa sporných závetov potvrdiť ani vylúčiť.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor aj obžalovaný.

Okresný prokurátor odvolaním napadol oslobodzujúci výrok rozsudku. Namietal, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (zrejme znalecký posudok č. 125/2013), ako dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Nepochybnil, že pribratiu znaleckého ústavu ako aj vypracovaniu znaleckého posudku došlo ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému, avšak má za to, že tento dôkaz bolo potrebné vykonať pred vznesením obvinenia za účelom ustálenia subjektívnej stránky trestného činu podvodu a nie s cieľom odňať obvinenému právo na podanie opravného prostriedku. Aj pokiaľ súd neakceptoval uvedený znalecký posudok, bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktoré preukazujú vinu obžalovaného. Vo veci bolo jednoznačne preukázané, že pisateľkou závetov nebola nebohá V. M. (?) a sporné závet sú falzifikáty. Podľa vyjadrenia obžalovaného sa závet nachádzali v skrini v spálni v dome, ktorý obžalovaný obýval s rodičmi. Do tohto domu mal neobmedzený prístup iba určitý okruh osôb a to nebohý M. T. a nebohá V. T. ako aj obžalovaný. Podľa svedkyne H. G., do tohto domu nechodil nikto bez prítomnosti obžalovaného. Je nepochybné, že za života V. T. a M. T. staršieho do domu za nimi chodili aj ich rodinní príslušníci, ktorí však nemali čas a priestor na vyhotovenie falzifikátu bez súčinnosti užívateľov domu o to viac, keď o závet mali mať vedomosť iba H. G. a JUDr. C.. Všetci závetní aj zákonní dedičia, ktorí mohli profitovať pri dedení, boli podrobení grafologickému skúmaniu, pričom všetci, okrem obžalovaného, boli ako pisatelia závetu vylúčení. Nikto iný okrem obžalovaného nemohol byť pisateľom závetu, nakoľko do rodinného domu, kde boli závet uložené, nemal nikto iný voľný prístup. Motívom konania obžalovaného bolo vylúčiť poškodeného M. T. z dedenia, čomu nasvedčuje nepriamo aj fakt, že v dedičskom konaní obžalovaný odmietol návrh poškodeného M. T., aby sa aspoň po otcovi dedilo zo zákona. Sfalšované závet predložil v dedičskom konaní obžalovaný a to s cieľom vylúčiť poškodeného M. T. z dedenia a majetok po rodičoch rozdeliť medzi neho, jeho sestru a dcéru. Súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil zadovážené dôkazy, ktoré vo vzájomnej spojitosti nepripúšťajú iný logický záver ako ten, že obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin podvodu a vôbec sa nevysporiadal s otázkou, kto iný okrem obžalovaného by aspoň teoreticky mohol sfalšovať závet a dať ich do skrine rodinného domu poručiťkov. Z týchto

dôvodov prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku a vec vrátiť okresnému súdu.

Odsudzujúcu časť rozsudku t. j. výrok o vine a treste pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona napadol odvolaním obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a domáhal sa jeho zrušenia postupom podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku s tým, aby krajský súd vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Tak v odvolaní ako aj v priebehu konania obžalovaný uvádzal, že poškodenému nespôsobil zranenia uvedené v lekárskejších správach, jedná sa zranenia subjektívnej povahy, ktoré objektívne zistenia lekárov a lekárskejších vyšetrení nepotvrdzujú. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka Z., pred ktorým sa mal poškodený vyjadriť „toto vyjde obžalovaného draho“. Za nehodovernú označil výpoveď svedkyne O., ktorá nevytvára pravdu, nakoľko sa v blízkosti miesta činu nenachádzala, ani operačné stredisko VOR PZ Senica nepotvrdilo, že by na linku 158 bol ohlásený skutok z telefónneho čísla udaného svedkyňou. Z výpovedí svedkov C. a M. nie je možné jednoznačne ustáliť, či poškodený javil známky ujmy na zdraví, podľa svedka C. sa zdal pováňaný a nie zbitý. Poukázal na motív poškodeného, ktorý mu nevie odpustiť intímny pomer s jeho sestrou.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora zotrval na dôvodoch odvolania okresného prokurátora vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku, a zároveň navrhol odvolanie obžalovaného proti odsudzujúcej časti rozsudku zamietnuť.

Obžalovaný aj jeho obhajca navrhli odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na dôvody uvedené v písomnom vyjadrení a zároveň navrhli vyhovieť ich odvolaniu.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc pritom i na vady, ktoré odvolaním neboli vytykané a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky dostupné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k výroku o vine z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona považuje odvolací súd skutkové zistenia súdu I. stupňa za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. Bez ohľadu na obžalovaným preukazovaný motív konania poškodeného je potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci nie je sporné, že dňa 14.10.2013 došlo k incidentu, pri ktorom obžalovaný poškodeného napadol a spôsobil mu poranenia opísané aj vo výrokovej časti rozsudku. Poškodený bol ešte v tento deň hospitalizovaný a ošetrovaný lekárom, od začiatku uvádzal, aký bol mechanizmus poranenia, jeho poranenia boli popísané lekárom a verifikované odbornými vyšetreniami, pričom aj podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Pamulu doba liečenia a práceneschopnosti poškodeného sa pohybuje pri dolnej hranici bežne potrebnej doby pri takýchto zraneniach. Počas tejto doby síce poškodený nebol odkázaný na starostlivosť inej osoby, avšak došlo k jeho obmedzeniu v obvyklom spôsobe života tak v oblasti mobility ako aj v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, ktoré boli spojené s fyzickou záťažou resp. manuálnou prácou.

Súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom vyhodnotil dôkazy produkované vo vzťahu k žalovanému prečinu ublíženia na zdraví, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

V nadväznosti na výrok o vine obžalovaného považuje krajský súd aj uložený podmienený trest za zákonný a primeraný nielen spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, ale aj jeho osobe, keď takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám v zmysle § 34 Trestného zákona.

Rovnako pri preskúmaní oslobodzujúceho výroku krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je sporné, že v dedičských veciach vedených po poručiteľovi M. T. zomrelom XX.XX.XXXX, na Notárskom úrade JUDr. Slezáka v Senici pod sp. zn. 7D/621/2004 a po poručiteľke V. T. zomrelej dňa XX.XX.XXXX pod sp. zn. 6D/8/2005 obžalovaný predložil závetý po poručiteľoch, ktoré nie sú podpísané poručiteľmi. Na základe týchto závetov mal byť vylúčený z dedenia poškodený M. T. a ako dedičia prichádzali do úvahy dcéra obžalovaného - M. W., sestra obžalovaného - H. G. a obžalovaný. Z uvedeného vyplýva, že len H. G., M. W. a obžalovaný mali motív na vyhotovenie a predloženie falzifikátu závetov. H. G. aj M. W. boli grafologickým skúmaním vylúčení ako pisatelia závetov. Tieto skutočnosti, podľa názoru krajského súdu však nepostačujú na uznanie viny obžalovaného bez toho, aby bolo v konaní jednoznačne preukázané, že obžalovaný závetý predložil, hoci vedel, že tieto sú falošné a že ich poručitelia nenapísali. Výsledky vykonaného dokazovania na tento záver nepostačujú najmä za situácie, že zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č.

119/2014 vyplýva, že obžalovaného nie je možné potvrdiť ani vylúčiť ako pisateľa predložených sporných závetov vrátane podpisov. Aj keď je zrejmé, že pri vypracovaní znaleckého posudku č. 119/2014 zostal znaleckému ústavu len skrátene rozsah porovnávacieho materiálu, ktorý nebol vyhovujúci v dostatočnej miere na overenie obžalovaného ako pisateľa sporných závetov, nemožno aj podľa názoru krajského súdu prihliadať na znalecký posudok č. 125/2013, ktorý bol vypracovaný skôr, ako bolo obžalovanému pred daný skutok vznesené obvinenie. Aj v tomto smere krajský súd poukazuje na správny spôsob vyhodnotenia znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 125/2013 súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Nemožnosť akceptácie uvedeného znaleckého posudku tak v prejednávanej veci predstavuje dôkaznú núdzu, vo veci už nie je možné zabezpečiť žiadne ďalšie dôkazy, preto súd I. stupňa správne obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Pre prijatie iného záveru by bolo nevyhnutné preukázať jednoznačne to, že obžalovaný vedel, že závery ktoré predkladá sú falošné alebo to, že tieto sfalšoval práve obžalovaný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu ktoréhokoľvek výroku napadnutého rozsudku, odvolania tak prokurátora ako aj obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.